

HANELOVY LISTY

ČÍSLO 1 / L. P. 2014 / WWW.HANEL.WBS.CZ

O LIDECH A ŽIVOTĚ V KAŽDÉ DOBĚ

**Nezáleží na tom, kolik máme škol a jaké máme znalosti,
ale na tom, jak moudře dokážeme hospodařit s tím, co máme.**

Na tomto světě jsou peníze zapotřebí. Mělo by jich vždy být jen tolik, kolik potřebujeme k uspokojení nutných potřeb. Peníze potřebujeme také proto, abychom mohli pomáhat druhým. To je nejlepší způsob, jak s penězi nakládat: totiž udělat jimi druhým radost. Samozřejmě umět rozlišit vhodnost daru; komu a kdy. A především mít možnost udělat tímto radost i sami sobě. Pozor na asketické misantropy, kteří předstírají, že žijí jen pro druhé, avšak procházejí životem jako zahořklí mrzouti.

Chraň se ale před nadbytkem peněz, který nás může velmi rychle učinit pyšnými a zatvrdit naše srdce. A navíc, hodně peněz přináší hodně starostí. Žít prostým životem je velké umění. Nauč se mít radost z maličkostí. Měj vždy oči a uši dokořán otevřené pro krásu přírody. Ber si z ní příklad. Pěstuj lásku k bližním. Pak budeš vždy mít dost radostí, které vůbec žádné peníze nestojí.

A nakonec si ještě uvědom jedno: peníze jsou obrovská iluze, která ti slibuje štěstí. Věř tomu, že peníze vůbec žádné štěstí nepřinesou, jinak by nemohli být nejšťastnější ti úplně chudí. Chraň se před falešnými sliby peněz. Věř tomu, že i peníze jsou Boží požehnání. Vezmeš-li si tyto rady k srdci, proběhnou tvé peněžní záležitosti vždy šťastně.

130. výročí narození nejvýznamnější osobnosti Moravského Berouna *Johann Theimer*

1.část - Pedagog

Dodnes zůstává bezesporu nejvýznamnějším vlastivědným pracovníkem, jakého kdy Moravský Beroun měl. Kromě toho, že patřil k čelným představitelům školských orgá-

nů v regionu, podílel se dlouhá léta bezprostředně na správě města i na jeho kulturním a společenském životě.

Narodil se 16. března 1884 v Domašově nad Bystřicí v okrese Olomouc. V roce 1904 složil maturitu na olomouckém učitelském ústavu, roku 1906 získal osvědčení o způsobilosti k vyučování na obecných školách a v následujícím roce osvědčení k vyučování na měšťanských školách.

Jeho prvním učitelským působištěm byl nedaleký Slavonín a Pavlovičky. V září 1908 nastoupil jako odborný učitel na Chlapeckou měšťanskou školu v Moravském Berouně. Od roku 1935 byl na této škole zastupujícím ředitelem, od května 1937 definitivním ředitelem a po změně charakteru této školy na šestitřídní hlavní školu v roce 1940 byl jmenován jejím rektorem.

Během prvních let svého profesního působení podnikl Johann Theimer o prázdninách několik zahraničních cest, při nichž navštívil Švýcarsko, Itálii, Německo, Belgie a Holandsko. Mimo jiné absolvoval státnice ze stenografie, složil zkoušky učitelské způsobilosti pro obchodně vzdělávací školy a následně i pro živnostenské školy. Od roku 1912 vyučoval rovněž některé předměty na živnostenské pokračovací škole v Moravském Berouně a v letech 1928-1938 byl navíc pověřen jejím vedením. (pokračování v příštím čísle HL)

Historie vzdělávacích institucí v Moravském Berouně

* Ve vratislavském urbáři z roku 1600 je uvedeno, že „škola náleží městečku a obci“.

Nejstarší škola se nacházela na *Hausberku* a nejstarším jmenovitě známým učitelem byl *Valentin Wenzel*, jenž zmíněn je roku 1571. V roce 1586 byla škola prodána a přemístěna blíže k náměstí. Roční mzda učitele v letech 1670-1690 činila 12 zlatých a 40 krejcarů.

* V roce 1774 bylo v Berouně **152 školou povinných dětí na jediného učitele**, školné činilo jeden či dva krejcare. Učitelovy příjmy obnášely z Berouna a přifařených obcí 13 zlatých a 24 krejcarů, z kostelního fondu 1 zlatý a 18 krejcarů, z fundančních mší 2 zlaté 55 krejcarů, pohřební taxa 8 zlatých, školné 13 zlatých, dary **zv. Colleda**) ve formě lnu či vajec v hodnotě 12 zlatých, nájemné z pozemku 8 zlatých, tedy dohromady 58 zlatých 37 krejcarů.

* V roce 1797 již byla škola dvojtřídní a řídící učitel Pfoff si vzhledem k výši školních dávek kolem 100 zlatých mohl vydržovat pomocníka.

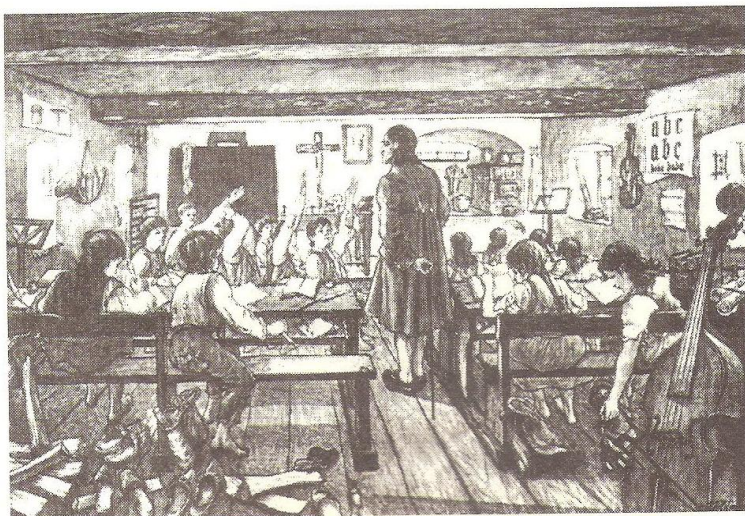
* *Nákladem 3000 zlatých* byla v roce 1806 postavena nová jednopatrová školní budova na *Hausberggasse 4*.

* Roku 1861 byla škola organizována jako trojtřídní, od roku 1864 byla čtyřtřídní. Jelikož školu navštěvovalo 329 žáků, sloužily k vyučování i prostory na radnici. Dne 10. července 1869 uskutečnil vizitaci první světský školní inspektor.

* V roce 1873 měla škola šest tříd, v roce 1875 sedm a roku 1882 ji navštěvovalo 689 žáků.

* V letech 1873 zde existovala *dvojtřídní tkalcovská škola*.

- * *Nákladem 101 861 zlatých* byla v letech 1898 - 1899 vystavěna současná školní budova nacházející se na Opavské ulici č. 17. Její slavnostní otevření se uskutečnilo *1. října 1899*. Organizována byla jako *pětitřídní obecná chlapecká škola, čtyřtřídní dívčí obecná škola a trojtřídní chlapecká měšťanská škola*.
- * Dne 1. října 1889 byla zřízena *dvojtřídní živnostenská pokračovací škola*.
- * *Německá mateřská škola* byla otevřena 1. května 1899.
- * Dne 15. září 1904 bylo zahájeno vyučování v *trojtřídní dívčí měšťanské škole* a od 1. srpna 1911 bylo této škole podřízeno ředitelství dívčí obecné školy.
- * V budově německé mateřské školy byla 1. září 1922 zřízena *jednotřídní česká menšinová obecná škola*, která zanikla k 9. říjnu 1938.
- * Dne 1. listopadu 1923 byla otevřena *dvojtřídní hospodářská lidově vzdělávací škola*-dnešní zemědělské učiliště.
- * Od 1. března 1925 byly obě pětitřídní obecné školy - chlapecká i dívčí přeorganizovány na trojtřídní.
- * Dne 1. května 1929 byla zřízena *česká menšinová mateřská škola na Olomoucké ulici*, k 9. říjnu 1938 zanikla.
- * Ke dni 1. září 1934 byly obě trojtřídní obecné školy - chlapecká i dívčí sloučeny v jednu pětitřídní smíšenou obecnou školu, jejíž vedení bylo podřízeno chlapecké měšťanské škole.
- * V roce 1891 byla *zřízena lidová knihovna*, roku 1923 obecní knihovna. V témže roce se ustavil místní vzdělávací výbor, který byl činný do roku 1938.
- * Dne 1. března 1925 bylo *založeno městské muzeum* a 28. července 1918 bylo *zřízeno městské kino*.
- * K 1. září 1940 *se sloučily chlapecká i dívčí měšťanská škola v jednu smíšenou navazující měšťanskou školu*. Pod společným vedením je tak organizována jak obecná škola, tak i sedm tříd měšťanské školy; z toho pět postupných tříd měšťanské školy a dvě paralelní třídy.

Viktor Polášek: Ve škole XVIII. století

Školní pravidla v XIX. stol.

1. Chod' bedlivě do školy!
2. Do školy přicházej v pravý čas čist a učešán!
3. Než-li do školní světnice vkročíš, otři bláto nebo sníh z obuvi a šatův!
4. Po chodbě kráčež zvolna a tiše!
5. Vstoupíš-li do školní světnice, pozdrav a pokloň se učiteli, odlož svrchní šat a jdi na vykázané místo!
6. Před vyučováním nechod' z místa, nepovykuj, nýbrž se připravuj k vyučování!
7. Co máš učiteli oznámiti, oznam před vyučováním!

Další sedmero v příštím vydání HL.

28. března slaví učitelé svátek.

Pokud máte svého oblíbeného učitele, vzpomeňte si na něj.

B Y L O..., je...a bude.....

Tři králové

Zjevení Páně, Epifanie, Božího křtění, Svatých Tří králů, Tři králové, Tříkrálový den, den svíček-původní starokřesťanský svátek (6. 1.) připomínající události, při nichž se zvláště výrazně projevila Božská podstata Ježíše Krista: Ježíšovo zrození v Betlémě a následná adorace mudrců z Východu, jeho křest v Jordánu a přeměna vody ve víno, Ježíšův první zázrak na svatbě v Káni Galilejské; jeden z někdejších termínů počátku kalendářního roku a zároveň významný svátek vánočního okruhu.

Počet mudrců, mágů, králů, který není v Novém zákonu uveden, se postupně ustálil na třech, pravděpodobně na základě zmínky o třech symbolických darech (*zlato, kadidlu a myrzu*) novorozenému Ježíši.

Od 9. - 12. stol. se množí zmínky jmen *Kašpar, Melichar, Baltazar*.

Matouš, Jonáš, Tomáš - tři králové na statku u Aleny a Vítka v Nových Valteřicích

Tříkrálové požehnání obydlí, které mělo od domu a hospodářství oddálit všechno zlé, je známo od konce středověku. Příslušelo k němu obřadní vykrápění a vykuřování domácností i psaní tříkrálových iniciál požehnanou křídou při koledních obchůzkách. Hlavními aktéry tříkrálových obchůzek byli děti i dospělí oblečení do královských úborů a taky do oděvu pastýřů.

OLUNG Moravský Beroun 6. 1. 2014.
Bez Božího požehnání marné lidské namáhání.

Teologický výklad zvyklosti psát požehnanou křídou na dveře domů, popř. na vrata stájí i stodol písmena **C+M+B** a doplňovat je letopočtem vychází z toho, že iniciály Tří králů jsou viditelnou upomínkou jejich lásky k Ježíši, nebo je pokládá za první písmena latinské prosby:
Christus mansionem benedicat (Kriste, žehnej tomuto obydlí).

V lidovém prostředí se Tři králové těšili zvláštní úctě jako ochránci proti zlým silám, špatnému počasí, nemocím dobytka a lidí a jako patroni cestujících. V souvislosti s připomínkou Kristova křtu se pojí k svátku svěcení vody, žehnání křídý, svící, vavřínu, zlata, kadidlových zrn, soli a síry.

Bylo..., JE...A BUDE...

Masopust

Maškarní průvody a reje masek jsou typickým rituálem přechodu provázející konec zimy a začátek jara. *Maškara, voračky, fašank, ostatky, končiny, Nové léto.*

Lidová slavnost maškar obřadního charakteru v období od Tří králů do počátku předvelikonočního půstu. Průvody maškar, zábavy a hry mají v celé Evropě dlouhou tradici.

V průvodech českých maškar jsou markantní postavy židů. Průvodu se účastní, nemluví, netančí, ale pobíhají a trestají bičem nebo holí. Jsou patrně jednou z nejstarších forem maškar a souvisejí zřejmě se staroslovanským kultem mrtvých, kteří se vracejí mezi živé a střezí, aby se nepředlo, nešlo, nevyvážel hnůj a zachovával pořádek a úcta k předkům.

Součástí masopustního období od Tří králů do počátku velikonočního půstu byly i obchůzky přespolních lidí s kobyloou, kozlem či medvědem. Vtipným jednáním, slovem, gestem parodují a zesměšňují lidské vlastnosti i společenské neduhy.

Masopust je veřejné vystoupení pro diváky na návsi i v domech, kteří jsou jmenovitě oslovováni laufrem, běžcem, šaškem, policajtem a s pochopením i vlastním vtipem se spontánně účastní reje i improvizovaných scének.

Klibna a koza.

Brůna z Doksan s „Emánkem“.

To všechno se připravuje rok předem v hospodě, kde se konají porady a rozdělují úlohy k opatření masek, rekvizit i k přípravě dramatických improvizovaných inscenací. Scénky se odehrávají také na večerním bálu maškar v místní hospodě dokonce i s výstupy.

POPELEČNÍ STŘEDA

Popeleční, černá, bláznová, škaredá, smetná! První den předvelikonočního postního období. Kněz značením čela popelem připomíná pomijivost života a potřebu usebranosti, zklidnění po období rozpustilého Masopustu. I toto období příprav má svá pravidla a trvá 40 dnů.

PYTLOVÝ ČTVRTEK

Čtvrtek po masopustu nazývá se Pytlový čtvrtek. Dojídají se zbytky masopustních hodů. Název Pytlový čtvrtek asi již nikdo nezná. „Pytlový“, protože se po masopustě, co ještě zbude, všechno, všecinko sní, zpytluje.

PRVNÍ NEDĚLE POSTNÍ - INVOCABIT

Nazývá se též „Pučálka“ nebo neděle Černá, Pytlová, Liščí. Po bujném veselí přichází půst. Neděle postní mají u Čechů odedávna svoje zvláštní jména, jež připomínají, odkud, proč ta neb ona neděle tak pojmenována. Napovídají, jaká jídla, jaké obyčeje, obřady a zábavy míval český lid v té době. „Černá“ nazývá se první neděle prý odtud, že na tuto neděli odívaly se hlavně ženy v šaty černé barvy vzhledem k nastávajícímu postu.

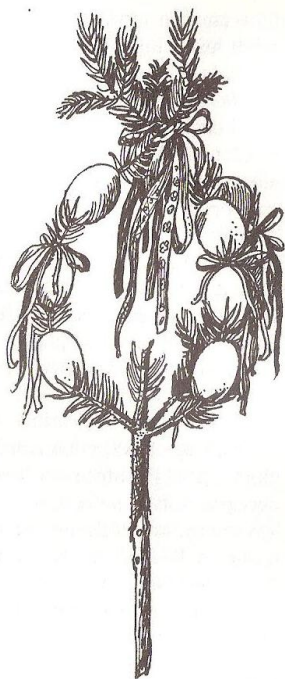
DRUHÁ NEDĚLE POSTNÍ - REMINISCERE

Druhá neděle postní nazývá se Pražná. Udržuje upomínku na starodávný postní pokrm „pražmo“, který se na tuto neděli strojival a se zvláštními obřady pojídal. Pražmo bylo jídlo upravené z obilních zrn, z upražených i neopálených klasů, vymnutých, rozetřených.

TŘETÍ NEDĚLE POSTNÍ - OCULI

„Kýchavná“ nazývá se třetí neděle postní od kýchání. Lid český a slovenský povídá si a věří: kolikrát kdo kýchne v ten den, tolik roků prý bude živ. Kdo kýchne v ten den třikrát, po celý rok prý ani nezastůně.

ČTVRTÁ NEDĚLE POSTNÍ - LAETARE

„Lito“.

Starí Čechové mívali názvy starší a s nimi zvláštní zábavy jarní. Čtvrtou neděli postní nazývali neděle „*Družebná, Družbadlná, Družbadlnice*“. Toho dne bylo možno uvolnit postní kázeň. Mládeži bylo povoleno sejít se na návsi a povесelit se.

PÁTÁ NEDĚLE POSTNÍ – JUDICA

Smrtná neděle je od dávnověku prastarý a původní název spojený s vynášením smrti. Tento obyčej je pokládán za nejstarší jarní obřad v českém zvykosloví lidovém.

Smrtka se obvykle zhotovovala z hadrů a slámy, často měla bílou režnou košili, někdy velké korále z vyfouknutých vajíček, obličej pomalovaný barvou, zavěšené ozdoby-pentle, papírové věnce, kytičky i obrázky svatých.

Odnesená na dřevěné tyči v průvodu za doprovodu zpěvu za ves byla svržena do potoka. Ve Slezsku chodily v některých vsích průvody dva. Z jedné strany vesnice vyšla děvčata s Mařenou, ze druhé chlapeci s Mařochem. Uprostřed vesnice se průvody setkaly. Mařoch se rozloučil s Mařenou, „políbil“ ji na rozloučenou. Potom děvčata chlapce zahнала a Mařoch byl vhozen do vody.

Smrtka.

Smrt plave po vodě,
nový léto k nám jede,
s červenejma vejci,
s žlutejma mazanci.
Jakej je to mazanec,
bez koření, bez vajec.
Fiala, růže kvést nemůže,
až jí Pánbů z nebe pomůže.

Svatej Petr hřímá,
nese flaši vína,
abysme se napili,
Pána Boha chválili.
Až to víno vypijem
tak tu flaši rozbijeme.

(Lidové říkání z okolí Nepomuku)

ŠESTÁ NEDĚLE POSTNÍ - PALMARUM

Neděle *Květná* je dnem, v němž se připomíná památka Kristova vjezdu do Jeruzaléma. Nese název od květů, neboť příjíždějícího Krista vítali mnozí palmovými ratolestmi. V krajích, kde rostou palmy, se na paměť světí palmové listy, u nás převzaly tuto funkci větvičky jívý „kočičky“.

Posvěcené kočičky se zastrkovaly za domácí kříž ve světnici, za svaté obrázky, staré se pálily. Kočičky se také zapichovaly na okraj pole k ochraně úrody, dávaly se do sklepa, aby chránily „před jedovatínami“.

VELIKONOCE

Svátky obnovy života v přelomovém čase konce zimy a počátku jara (v lidové tradici tzv. nového léta) a křesťanské svátky umučení a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Víra v návrat nového života, vykoupení obětí přechodu, spojuje smysl křesťanských velikonoce s židovským svátkem Pesah, jenž byl památkou vysvobození Židů z egyptského zajetí. Pesah neboli Pascha připadal na den prvního jarního úplňku. Termín samostatné velikonoční slavnosti byl dlouho předmětem sporů mezi Alexandrií a Římem. Nakonec datum velikonoce byl stanoven na první neděli po prvním jarním úplňku (tedy mezi 22. březnem a 25. dubnem).

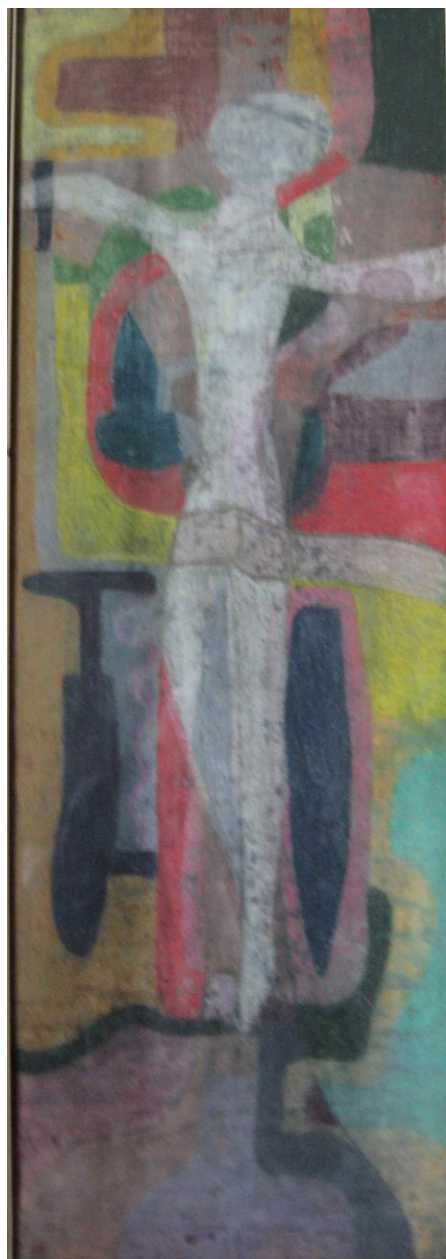
ZELENÝ ČTVRTEK

První den v tzv. svatém třídění. Kostelní zvony mlčí - „odlétají do Říma“, zhasínají se svíce, zahalují se oltáře. Nastává posvátná doba klidu a půstu. V tento den byl obzvláště připisován ochranný význam stravě. Obecně rozšířená je tradice zelených pokrmů (zeleniny, hrachu, mladých kopřiv, zelí a špenátu). Zelený čtvrtek také jako *den milosrdenství a obdarování* je vyjádřen v tradici posílání darů. K lidové tradici Zeleného čtvrtku patří obdarování chudých a zejm. dětí. Magickou sílu a zvláštní místo má ve velikonočních pověrách *med*. Kdo prý snědl před východem slunce pečivo nebo chléb pomazaný *medem*, bude bezpečný před uškntutím hadů a žihadly vos a sršňů. Tradice velikonočního hrkání je spojena s obyčejem honění Jidáše.

VELKÝ PÁTEK

V katolické liturgii je Velký pátek dnem hlubokého smutku. Nekoná se mše a bohoslužba je složena jen ze čtení textů a zpěvu. S Velkým pátkem je spojena víra v magickou sílu země a zázraky, které se toho dne dějí. Nesmělo se hýbat se zemí, proto se nepracovalo na poli ani v sadu. Lidé vstávali před východem slunce a odcházeli se omýt k potoku, aby byli uchráněni před nemocemi.

BÍLÁ SOBOTA

Samotná vigilie začíná na Bílou sobotu zapalováním a svěcením tzv. *nového ohně*, který se zažihá křesáním pod širým nebem u kostela (na východní straně, na hřbitově). Od něho se pak se zapálí paškál (velikonoční svíce) a jím se světlo přenesse do kostela.

Vrcholem Bílé soboty, Svatého týdne i liturgického roku je slavnost Vzkříšení. Proto má na Bílou sobotu základní význam symbolika *světla (ohně, svíce)* spojená s velikonoční myšlenkou zmrtvýchvstálého Ježíše.

BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ

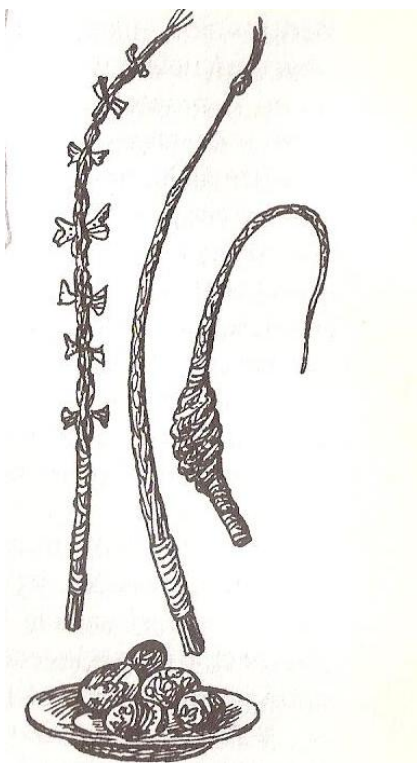
Zmrtvýchvstání Páně - největší křesťanský svátek (první velikonoční neděle), den radosti. Boží hod velikonoční otevírá sváteční období osmi neděl, vrcholící svátkem Seslání Ducha svatého (Boží hod svatodušní). V rámci svátku se provádělo okázalé svěcení velikonočních pokrmů-beránka, mazance, ale také vajec, chleba a vína.

PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ

Z hlediska zvyků českého lidu bylo nejvýznamnějším dnem velikonočního cyklu. Slaví se „mrskačka, šmigrust, kyčkovanka, dynovačka“. Po mrskačce chodí děti, chasa i ženáci dům od domu, oblíbeným obyčejem je polévání vodou, házení do potoka.

V mnoha vsích a malých městech bylo zvykem číhat na děvčata v pondělí zrána (obvykle, když šla do kostela) a vyšlehat je, aby byla zdravá, veselá a pilná.

Hospodáři vyšlehali všechnu čeládku i rodinu, aby nebyli líní. Koledníci dostávali vejčka malovaná (nejčastěji červená), stejně jako bohatě zdobené kraslice. Vejce je symbolem života, snad právě proto se spojovalo s oslavou jara.

Velikonoční pomlázky
z Čech a z Moravy.

Hody, hody doprovody
dejte vejce malovaný
nedáte-li malovaný,
dejte aspoň bílý,
slepička vám snese jiný !
Za kamny v koutku
na vrbovém proutku,
proutek se ohýbá,
vajíčko se kolíbá,
proutek se zláme,
slepička z něj spadne,
vajíčko se odkulí
do strejčkovy stodoly,
vajíčko křáp,
slepička kdák, panimámo,
máte mi ho dát!

Dejte nám vajíčko dvě,
však vám to maličko ubude;
dejte nám grošíček nebo dva
však vám Pánbíček požehná.

Společná a nadčasová je velikonoční myšlenka obnovy života. V křesťanském smyslu znamená postní očistu těla i duše. V lidové tradici je smyslem praktických i obřadních úkonů odklizení a zapuzení všeho, co by mohlo škodit budoucímu novému životu v hospodářství a v rodině. Důležitou očištnou a ochrannou roli v nich hraje pramenitá, potoční i svěcená voda a oheň.

Jako ochranný a blahonosný prostředek byla vnímána zeleň (ratolesti, pruty, kočičky, pomlázka) a vejce jako symbol života, zdobena nejrůznějšími technikami, materiály, které nabízely místní přírodní podmínky.

Z obyčejného vajíčka se tak stává „kraslice“.

Největší vážností se vždy těšilo vajíčko červené. Červená je barvou krve, symbol života. Nový život, nové požehnání byly hlavním smyslem a obsahem koledování. Za takové přání každý rád vždy koledníčky obdařoval.

POZVÁNÍ NA ZÁMEK DO BRUNTÁLU

VELIKONOCE NA ZÁMKU

„KDYŽ SE HORY ZELENALY“

Moravská lidová poezie a hudba starých mistrů 16. - 18. stol.

HANEL COLLEGIUM

12. 4. 2014 v 14:30

Účinkují:

Šárka Světlá Drobňáková zpěv

Tamara Margholdová příčná, sopránová, altová flétna, zpěv

Petra Machková Čadová violoncello

Recitace: **Anežka, František, Petr Margholdovi**

Z brašničky (zajímavosti ze života města)

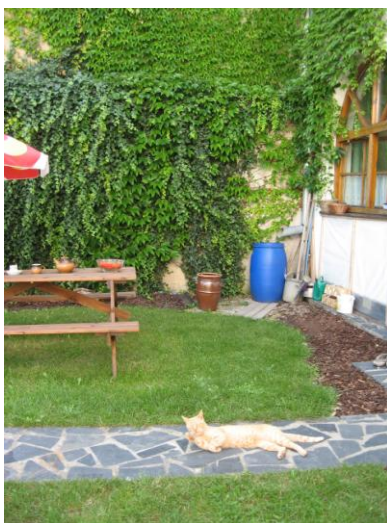
Kam za kulturou?

REKONSTRUKCE OKEN V MĚSTSKÝCH BYTECH NA NÁMĚSTÍ (Podzim 2013)

Zahrádka před rekonstrukcí

Nevěříte ? Věřte!

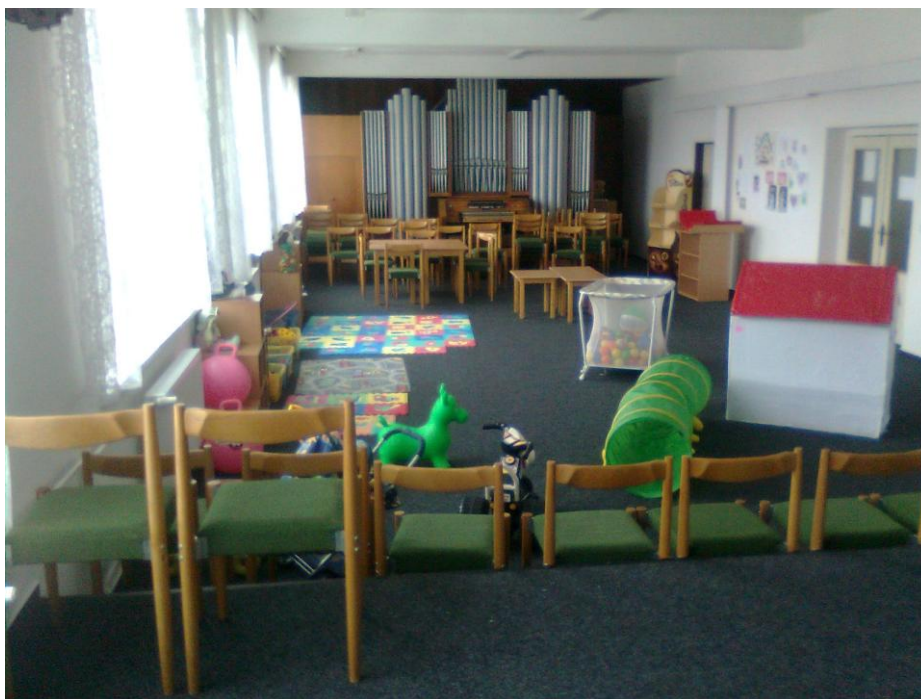

a konečná podoba

Zajímá vás, co se děje v Moravském Berouně? Podívejte se na: www.berounaci.com

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA, KOJENECKÝ UMĚLECKO ESTETICKÝ ÚSTAV NEBO DŮM PIONÝRŮ A MLÁDEŽE?

Dne 2. 4. 2013 přebírám školu po dosavadním řediteli J. Prudkém v této podobě!

„Mateřské centrum Medvídek“ - koncertní sál ZUŠ.

Výmysl bývalého ředitele J. Prudkého a M. Vývody, předsedy o. s. Berounská lípa, podpořený a schválený současným vedením města aneb jak utratit 250 000Kč. Všimněte si obzvláštní péče o varhany! Hračky budou uklizeny do technického zázemí varhan, aby se zabránilo případnému poškození majetku MC; podporuje starostka města v dodatku č. 2 k nájemní smlouvě ze dne 18. 1. 2011.

Světě, div se!!!!

„Mají si kde
hrááááááááááááát“!

.....A PO NEÚSTUPNÉM BOJI S VĚTRNÝMI MLÝNY JSEM VYBOJOVALA KONEČNOU PODOBU. UŽ 15. 4. 2013!

Nebylo to jednoduché!!!

A JIŽ ZIMA POMÍJÍ, LESOVÉ SE ZELENÁJÍ, TRAVÍČKA OBŽÍVÁ....
 Píseň Velikonoční Sedlčanský kancionál (1639)

Cesty za poznáním

Měli byste zájem zpestřit si víkend a změnit domácí posezení u televize za výlet do zajímavých koutů naší republiky? V tom případě pozorně čtete následující řádky. A na co se můžeme těšit? Připravujeme:

DUBEN, KVĚTEN, ČERVEN 2014

Národní divadlo v Praze, vždy ve 14:00

4. 5. STRAKONICKÝ DUDÁK

8. 6. ZE ŽIVOTA HMYZU

Za historií a neobvyklými zajímavostmi

KROMĚŘÍŽ - zámek

Arcibiskupský zámek a zahrady v Kroměříži zaujímají výjimečné postavení mezi předními moravskými památkami.

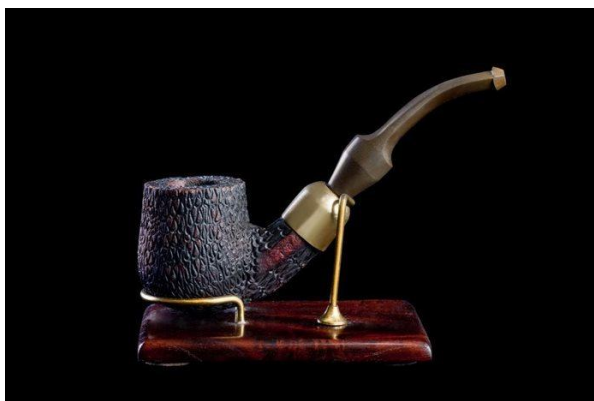

Po celou dobu své existence byly majetkem olomouckých biskupů a arcibiskupů, kterým sloužily především jako reprezentační rezidence.

Zdejší architektura, zahrady a sbírky patří k nejhodnotnějšímu kulturnímu dědictví naší země.

Zahrady a zámek jsou právem zařazeny od roku 1998 mezi památky UNESCO.

Největší muzeum dýmek v České republice

Na zámku Jánský vrch v Javorníku je největší vystavená sbírka dýmek a kuřáckých potřeb v Česku. Sběrka dýmek začala vznikat od konce 60. let a během dvaceti let se rozrostla na cca 1200 exponátů. K prohlédnutí jsou zde dýmky převážně z 18., 19. a 20. století, evropské výroby, ale i četné kusy dovezené z Ameriky, Afriky a Orientu.

Nejstarší kusy jsou však až ze 16. století, prezentují řemeslný um habánských keramických dílen.

Pokud vás něco zaujalo, pište nebo volejte do **28. 3. 2014**

Text, grafická úprava, foto: Šárka Světlá Drobnáková a PhDr. Karla Vymětalová,

adresa redakce: náměstí 9. května 14, 793 05 Moravský Beroun,

www.hanel.wbs.cz, e-mail: sasventa@seznam.cz, tel: 728 051 114

Hanelovy listy budou vycházet 4x v roce: březen, červen, září, prosinec